Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 17. decembra 2020*

„Predhodno odločanje – Znamke Evropske unije – Uredba (ES) št. 207/2009 – Člen 51(1)(a) – Člen 55(1) – Razveljavitev pravic iz znamke Unije – Znamka Unije, ki se ni resno in dejansko uporabljala v neprekinjenem obdobju petih let – Potek roka petih let – Datum presoje“

V zadevi C-607/19,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče, Nemčija) z odločbo z dne 6. junija 2019, ki je na Sodišče prispela 12. avgusta 2019, v postopku

Husqvarna AB

proti

Lidl Digital International GmbH & Co. KG, nekdanja Lidl E-Commerce International GmbH & Co. KG,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi E. Regan, predsednik senata, M. Ilešič, E. Juhász (poročevalec), C. Lycourgos in I. Jarukaitis, sodniki,

generalni pravobranilec: E. Tanchev,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za Husqvarna AB A. von Mühlendahl, C. Eckhartt in P. Böhner, Rechtsanwälte,

– za Lidl Digital International GmbH & Co. KG, nekdanja Lidl E-Commerce International GmbH & Co. KG, M. Wolter in A. Berger, Rechtsanwälte,

– za italijansko vlado G. Palmieri, agentka, skupaj z A. Pelusom, avvocato dello Stato,

– za Evropsko komisijo É. Gippini Fournier in T. Scharf, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

* Jezik postopka: nemščina.

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 51(1)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki [Evropske unije] (UL 2009, L 78, str. 1) in člena 58(1)(a) Uredbe (EU) 2017/2001 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o blagovni znamki Evropske unije (UL 2017, L 154, str. 1).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Husqvarna AB in družbo Lidl Digital International GmbH & Co. KG, nekdanjo Lidl E-Commerce International GmbH & Co. KG (v nadaljevanju: Lidl), v zvezi s tožbo zaradi kršitve znamke Evropske unije, ki jo je družba Husqvarna vložila proti družbi Lidl.

Pravni okvir

Uredba št. 207/2009,

3 V uvodni izjavi 3 Uredbe št. 207/2009 je navedeno:

„Za doseganje navedenih ciljev [Unije], se zdi nujno predvideti ureditev [Unije] za blagovne znamke, pri kateri lahko podjetja z enim postopkom pridobijo blagovne znamke [Unije], ki uživajo enotno varstvo in ki učinkujejo na vsem območju [Unije]. Tako določeno načelo enotnosti blagovne znamke [Unije] bi moralo veljati, razen če ta uredba določa drugače.“

4 Člen 1 te uredbe, naslovljen „Blagovna znamka [Unije]“, v odstavku 2 določa:

„Blagovna znamka [Unije] je enotnega značaja. Na celotnem območju [Unije] ima enak učinek: ne more se registrirati, prenesti, odpovedati ali biti predmet odločitve, ki razveljavlja pravice imetnika ali ugotavlja njeno ničnost, niti njena uporaba ne more biti prepovedana, razen za celotno območje [Unije]. To načelo se uporablja v celoti, razen če je s to uredbo drugače določeno.“

5 Člen 14 navedene uredbe, naslovljen „Komplementarna uporaba nacionalne zakonodaje v zvezi s kršitvijo“, v odstavku 3 določa:

„Procesna pravila se določijo v skladu z določbami iz naslova X.“

6 Naslov VI Uredbe št. 207/2009, naslovljen „Odpoved, razveljavitev in ničnost“, vsebuje oddelek 2, ki se nanaša na „[r]azlog[e] za razveljavitev“, katerega člen 51, naslovljen „Razlogi za razveljavitev“, v odstavku 1 določa:

„Pravice imetnika blagovne znamke [Unije] se razveljavijo na podlagi zahteve pri Uradu [Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)] ali na podlagi nasprotne tožbe v postopku zaradi kršitve pravic:

(a) če se v neprekinjenem obdobju petih let blagovna znamka ni uporabljala v prvotni namen v [Uniji] za označevanje blaga ali storitev, za katere je registrirana, in za neuporabo ne obstajajo upravičeni razlogi; vendar pa nihče ne more zahtevati, naj se imetnikove pravice na blagovni znamki razveljavijo, če je imetnik v obdobju med iztekom petletnega obdobja in vložitvijo zahteve ali nasprotne tožbe začel ali ponovno začel resno in dejansko uporabljati blagovno znamko; začetek ponovne uporabe v obdobju treh mesecev pred vložitvijo zahteve ali nasprotne tožbe, ki se je

začelo najkasneje ob izteku neprekinjenega obdobja petih let neuporabe, pa se ne upošteva, če do priprav na uporabo ali ponovno uporabo pride šele potem, ko imetnik spozna, da lahko kdo vloži zahtevo za razveljavitev ali nasprotno tožbo;

(b) če je blagovna znamka zaradi dejanj ali opustitev imetnika v gospodarskem prometu postala občа oznaka za proizvod ali storitve, za katere je registrirana;

(c) če zaradi uporabe blagovne znamke s strani imetnika ali z njegovim soglasjem za blago ali storitve, za katere je registrirana, obstaja verjetnost zmede v javnosti, zlasti glede narave, kakovosti ali geografskega izvora tega blaga ali storitev.“

7 Ta naslov VI vsebuje tudi oddelek 4, naslovljen „Posledice razveljavitve in ničnosti“, ki vsebuje člen 55 te uredbe, prav tako naslovljen „Posledice razveljavitve in ničnosti“, ki v odstavku 1 določa:

„Šteje se, da od dne vložitve zahteve za razveljavitev ali nasprotne tožbe blagovna znamka [Unije] ni imela učinkov, določenih s to uredbo. Zgodnejši datum, na katerega je prišlo do enega izmed razlogov za razveljavitev, se lahko določi na zahtevo ene od strank.“

8 Naslov X navedene uredbe, naslovljen „Pristojnost in postopek za tožbe v zvezi z blagovnimi znamkami [Unije]“, vsebuje oddelek 2, ki se nanaša na „[s]pore v zvezi s kršitvijo in veljavnostjo blagovnih znamk [Unije]“.

9 Ta oddelek med drugim vsebuje člen 101, naslovljen „Pravo, ki se uporablja“, ki določa:

„1. Sodišča za blagovno znamko [Unije] uporabljajo določbe te uredbe.

2. Za vsa vprašanja, ki ne sodijo v področje uporabe te uredbe, sodišče za blagovno znamko [Unije] uporablja nacionalno zakonodajo vključno z mednarodnim zasebnim pravom.

3. Razen če s to uredbo ni drugače določeno, sodišče za blagovne znamke [Unije] uporablja procesna pravila, ki se uporabljajo za enako vrsto postopkov v zvezi z nacionalno blagovno znamko v državi članici, kjer ima sodišče sedež.“

Uredba 2017/1001

10 V uvodni izjavi 24 Uredbe št. 2017/1001 je navedeno:

„Ni razloga za varstvo blagovnih znamk [Unije] ali katere koli blagovne znamke, registrirane pred njimi, razen če se blagovne znamke dejansko uporabljajo.“

11 Člen 17 navedene uredbe, naslovljen „Komplementarna uporaba nacionalnega prava v zvezi s kršitvijo“, v odstavku 3 določa:

„Procesna pravila se določijo v skladu z določbami iz poglavja X.“

12 Poglavje VI navedene uredbe, naslovljeno „Odpoved, razveljavitev in ničnost“, vsebuje oddelek 2, ki se nanaša na „[r]azlog[e] za razveljavitev“, katerega člen 58, prav tako naslovljen „Razlogi za razveljavitev“, v odstavku 1 določa:

„Pravice imetnika blagovne znamke [Unije] se razveljavijo na podlagi zahteve pri [EUIPO] ali na podlagi nasprotne tožbe v postopku zaradi kršitve pravic:

(a) če se v neprekinjenem obdobju petih let blagovna znamka ni uporabljala v prvotni namen v Uniji za označevanje blaga ali storitev, za katere je registrirana, in za neuporabo ne obstajajo upravičeni razlogi; vendar pa nihče ne more zahtevati, naj se imetnikove pravice na blagovni znamki razveljavijo, če je imetnik v obdobju med iztekom petletnega obdobja in vložitvijo zahteve ali nasprotne tožbe začel ali ponovno začel resno in dejansko uporabljati blagovno znamko EU; začetek ponovne uporabe v obdobju treh mesecev pred vložitvijo zahteve ali nasprotne tožbe, ki se je začelo najkasneje ob izteku neprekinjenega obdobja petih let neuporabe, pa se ne upošteva, če do priprav na uporabo ali ponovno uporabo pride šele potem, ko imetnik spozna, da lahko kdo vloži zahtevo za razveljavitev ali nasprotno tožbo;

(b) če je blagovna znamka zaradi dejanj ali opustitev imetnika v gospodarskem prometu postala občа oznaka za proizvod ali storitve, za katere je registrirana;

(c) če zaradi uporabe blagovne znamke s strani imetnika ali z njegovim soglasjem za blago ali storitve, za katere je registrirana, obstaja verjetnost zmede v javnosti, zlasti glede narave, kakovosti ali geografskega izvora tega blaga ali storitev.“

13 Poglavje X te uredbe, naslovljeno „Pristojnost in postopek za tožbe v zvezi z blagovnimi znamkami [Unije]“, vsebuje oddelek 2, ki se nanaša na „[s]pore v zvezi s kršitvijo in veljavnostjo blagovnih znamk [Unije]“.

14 Ta oddelek med drugim vsebuje člen 129 Uredbe št. 2017/1001, naslovljen „Pravo, ki se uporablja“, ki določa:

„1. Sodišča za blagovno znamko [Unije] uporabljajo določbe te uredbe.

2. Za vsa vprašanja v zvezi z blagovnimi znamkami, ki niso zajeta v tej uredbi, ustrezno sodišče za blagovne znamke [Unije] uporablja veljavno nacionalno pravo.

3. Razen če s to uredbo ni drugače določeno, sodišče za blagovne znamke [Unije] uporablja procesna pravila, ki se uporabljajo za enako vrsto postopkov v zvezi z nacionalno blagovno znamko v državi članici, kjer ima sodišče sedež.“

15 Člena 211 in 212 te uredbe, naslovljena „Razveljavitev“ oziroma „Začetek veljavnosti“, določata, da se Uredba št. 207/2009 razveljavi in da bo Uredba št. 2017/1001 začela veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*, to je 6. julija 2017, in da se bo začela uporabljati od 1. oktobra 2017.

Nemško pravo

16 Člen 25(2), prvi stavek, Gesetz über den Schutz von Marken und sonstigen Kennzeichen (zakon o varstvu znamk in drugih razlikovalnih znakov) z dne 25. oktobra 1994 (BGBl. 1994 I, str. 3082; v nadaljevanju: MarkenG) določa, da se v zvezi z ugovorom razveljavitve v okviru postopka pri izračunu petletnega roka uporabe upošteva vložitev tožbe. Če pa se obdobje petletne neuporabe konča šele po vložitvi tožbe, je treba v skladu s členom 25(2), drugi stavek, MarkenG upoštevati konec obravnave.

17 Člen 55(3), drugi stavek, MarkenG za primer vložitve tožbe imetnika registrirane starejše znamke s prednostjo določa, da je treba na ugovor tožene stranke pri vprašanju neuporabe upoštevati obdobje petih let od konca obravnave.

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

18 Družba Husqvarna proizvaja naprave ter orodja za vrtnarstvo in krajino. Je imetnica tridimenzionalne znamke Unije, registrirane 26. januarja 2000 pod številko 456244 za „brizgalke za zalivanje“.

19 Družba Lidl je od julija 2014 do januarja 2015 prodajala set s spiralno cevjo, ki je bil sestavljen iz spiralne cevi, brizgalke za zalivanje in tulca za spoj.

20 Ker je družba Husqvarna menila, da proizvod, ki ga trži družba Lidl, pomeni kršitev znamke, katere imetnica je, je proti družbi Lidl pri Landgericht Düsseldorf (deželno sodišče v Düsseldorfu, Nemčija) vložila tožbo zaradi kršitve pravic, zlasti da bi dosegla prenehanje kršitve in plačilo odškodnine.

21 Družba Lidl je z nasprotno tožbo zahtevala razveljavitev pravic družbe Husqvarna, ki izhajajo iz znamke iz postopka v glavni stvari, zaradi neuporabe te znamke.

22 Landgericht Düsseldorf (deželno sodišče v Düsseldorfu) je zahtevkom družbe Husqvarna, navedenim v točki 20 te sodbe, ugodilo in zavrnilo nasprotno tožbo družbe Lidl.

23 Družba Lidl je zoper sodbo tega sodišča vložila pritožbo pri Oberlandesgericht Düsseldorf (višje deželno sodišče v Düsseldorfu, Nemčija), ki je po zadnji obravnavi, ki je pred njim potekala 24. oktobra 2017, navedeno sodbo razveljavilo in družbi Husqvarna razveljavilo pravice iz znamke iz postopka v glavni stvari od 31. maja 2017.

24 Pri tem je Oberlandesgericht Düsseldorf (višje deželno sodišče v Düsseldorfu) štelo, da upoštevni datum za izračun neprekinjenega obdobja neuporabe ni datum, ko je družba Lidl vložila nasprotno tožbo, to je septembra 2015, temveč datum zadnje obravnave pred njim, ki je bila opravljena 24. oktobra 2017. To sodišče pa je ugotovilo, da so se proizvodi, varovani z znamko iz postopka v glavni stvari, od maja 2012 prenehali tržiti, iz česar naj bi bilo treba sklepati, da se na dan vložitve nasprotne tožbe za razveljavitev neprekinjeno obdobje petih let, določeno v členu 51(1)(a) Uredbe št. 207/2009, še ni izteklo, medtem ko se je to obdobje izteklo na dan zadnje obravnave.

25 Družba Husqvarna je pri predložitvenem sodišču, Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče, Nemčija), vložila revizijo.

26 To sodišče meni, da je rešitev spora, ki ga obravnava, odvisna najprej od odgovora na vprašanje, ali določitev trenutka, ki je pomemben za izračun petletnega obdobja iz člena 51(1)(a) Uredbe št. 207/2009 in iz člena 58(1)(a) Uredbe 2017/1001, urejata ti uredbi, in nato, če je tako, od določitve tega trenutka.

27 Meni, da niti člen 51(1)(a) Uredbe št. 207/2009 niti člen 58(1)(a) Uredbe 2017/1001 ne določata datuma, ki ga je treba upoštevati pri izračunu obdobja petih let neuporabe, določenega v teh določbah, če je zahteva za razveljavitev pravic iz zadevne znamke Unije vložena v obliki nasprotne tožbe.

28 V zvezi s tem meni, da je to vprašanje postopkovno in da ob neobstoju kakršnega koli pojasnila v Uredbi št. 207/2009 in Uredbi 2017/1001 spada na področje nacionalnega prava. Ta presoja naj bi izhajala iz člena 14(3) v povezavi s členom 101(3) Uredbe št. 207/2009 ter člena 17(3) in člena 129(3) Uredbe 2017/1001, kot naj bi izhajalo iz sodbe z dne 22. junija 2016, Nikolajeva (C-280/15, EU:C:2016:467, točka 28).

29 Predložitveno sodišče navaja, da mora sodišče v skladu z nemškim pravom civilnega postopka svojo odločitev opreti na vse trditve in dejstva, navedena pred zaključkom obravnave. V primeru ugovora razveljavitve, vloženega v postopku s tožbo zaradi kršitve pravic, nemško pravo znamk v členu 25(2), prvi stavek, MarkenG določa, da se pri izračunu petletnega roka uporabe upošteva vložitev tožbe. Če pa se obdobje petletne neuporabe konča šele po vložitvi tožbe, je treba v skladu s členom 25(2), drugi stavek, MarkenG upoštevati konec obravnave. Poleg tega člen 55(3), drugi stavek, MarkenG v zvezi z zahtevkom za ugotovitev ničnosti znamke zaradi obstoja prejšnje znamke določa, da mora imetnik znamke v primeru ugovora tožene stranke dokazati, da se je ta znamka uporabljala v zadnjih petih letih pred koncem obravnave.

30 Če bi se odgovorilo, da tako Uredba št. 207/2009 kot Uredba 2017/1001 določata datum, na katerega je treba presojati potek petletnega roka, predložitveno sodišče meni, da bi bilo treba upoštevati zadnjo obravnavo pred pritožbenim sodiščem.

31 V zvezi s tem navaja, da tako rešitev potrjuje uvodna izjava 24 Uredbe št. 2017/1001, v skladu s katero je varstvo znamk Unije upravičeno le, če se dejansko uporabljajo. Predložitveno sodišče dodaja, da upoštevanje datuma zadnje obravnave za izračun petletnega obdobja neuporabe znamke Unije izpolnjuje zahtevo po ekonomičnosti postopka, ker vložnik nasprotne tožbe ne bi bil dolžan vložiti nove zahteve, če bi do izteka navedenega obdobja prišlo med postopkom.

32 V teh okoliščinah je Bundesgerichtshof (zvezno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali je v primeru nasprotne tožbe za razveljavitev, ki je bila vložena pred iztekom petletnega obdobja neuporabe, določitev trenutka, ki je v okviru uporabe člena 51(1)(a) Uredbe št. 207/2009 in člena 58(1)(a) Uredbe 2017/1001 odločilen za izračun obdobja neuporabe, zajeta z določbami Uredbe št. 207/2009 in Uredbe 2017/1001?

2. Če je treba na prvo vprašanje odgovoriti pritrdilno[, ali] je treba pri izračunu petletnega obdobja neuporabe v skladu s členom 51(1)(a) Uredbe št. 207/2009 in členom 58(1)(a) Uredbe 2017/1001 v primerih nasprotne tožbe za razveljavitev znamke Unije, vložene pred iztekom petletnega obdobja neuporabe, upoštevati trenutek vložitve nasprotne tožbe ali trenutek zadnje obravnave na pritožbeni stopnji?“

Vprašanji za predhodno odločanje

33 Predložitveno sodišče z vprašanjema, ki ju je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali se v primeru nasprotne tožbe za razveljavitev, kot je določena v členu 51(1)(a) Uredbe št. 207/2009 in členu 58(1)(a) Uredbe 2017/1001, datum, ki ga je treba upoštevati pri ugotavljanju, ali je neprekinjeno petletno obdobje iz teh določb poteklo, določi na podlagi teh uredb, in če je odgovor pritrdilen, kateri datum je ta datum.

34 Najprej je treba ugotoviti, da člen 101 Uredbe št. 207/2009, naslovljen „Pravo, ki se uporablja“, najprej v odstavku 1 določa, da sodišča za blagovno znamko Unije uporabljajo določbe te uredbe. Nato je v odstavku 2 tega člena navedeno, da za vsa vprašanja, ki ne sodijo v področje uporabe te uredbe, sodišče za blagovno znamko Unije uporablja nacionalno zakonodajo, vključno z mednarodnim zasebnim pravom. Nazadnje, v odstavku 3 navedenega člena je pojasnjeno, da razen če s to uredbo ni drugače določeno, sodišče za blagovne znamke Unije uporablja procesna pravila, ki se uporabljajo za enako vrsto postopkov v zvezi z nacionalno blagovno znamko v državi članici, v kateri ima sodišče sedež.

35 V zvezi z razveljavitvijo člen 51(1)(a) Uredbe št. 207/2009 določa, da se pravice imetnika blagovne znamke Unije razveljavijo med drugim na podlagi nasprotne tožbe v postopku zaradi kršitve pravic, če se v neprekinjenem obdobju petih let blagovna znamka ni uporabljala v prvotni namen v Uniji za označevanje blaga ali storitev, za katere je registrirana, in za neuporabo ne obstajajo upravičeni razlogi.

36 Ob tem pa je treba ugotoviti, kot poudarja predložitveno sodišče, da v Uredbi št. 207/2009 ni izrecno naveden datum, upošteven za izračun tega neprekinjenega obdobja petih let.

37 Vendar iz določb Uredbe št. 207/2009, ki urejajo ureditev, ki se uporablja, izhaja, da je datum, na katerega je treba ugotoviti, ali je neprekinjeno petletno obdobje neuporabe poteklo, datum vložitve zadevne vloge.

38 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da se v skladu z besedilom prvega stavka člena 55(1) Uredbe št. 207/2009 šteje, da od dne vložitve zahteve za razveljavitev ali nasprotne tožbe v postopku zaradi kršitve pravic blagovna znamka Unije ni imela učinkov, določenih z Uredbo št. 207/2009, v drugem stavku te določbe pa je določeno, da se lahko na zahtevo ene od strank določi zgodnejši datum, na katerega je prišlo do enega izmed razlogov za razveljavitev.

39 Iz člena 55(1) Uredbe št. 207/2009 je razvidno, da bi bila razlaga te uredbe, v skladu s katero je treba v primeru nasprotne tožbe za razveljavitev presojo neprekinjenega petletnega obdobja neuporabe iz člena 51(1)(a) navedene uredbe opraviti na dan zadnje obravnave, v nasprotju z učinki razveljavitve, določenimi v tej uredbi.

40 Po eni strani bi namreč presoja na dan zadnje obravnave pripeljala, kot je Oberlandesgericht Düsseldorf (višje deželno sodišče v Düsseldorfu) razsodilo v okviru spora o glavni stvari, do tega, da bi razveljavitev začela učinkovati med potekom postopka z dnem, ko bi bili pogoji iz člena 51(1)(a) izpolnjeni, čeprav ti pogoji ob vložitvi nasprotne tožbe ne bi bili izpolnjeni.

41 Vendar je treba v zvezi s tem ugotoviti, da člen 55(1) Uredbe št. 207/2009 sicer določa, da se lahko učinki razveljavitve izjemoma določijo pred datumom vložitve nasprotne tožbe, vendar take možnosti ne daje za datum, ki je poznejši od datuma, ko je bila vložena ta nasprotna tožba.

42 Po drugi strani bi bilo mogoče šteti, da priznanje utemeljenosti nasprotne tožbe od datuma, ki je poznejši od datuma njene vložitve, ne vpliva na dejstvo, da se šteje, da znamka Unije od datuma te vložitve ni imela učinkov, določenih z uredbama o znamki Unije.

43 Vendar ni mogoče sprejeti razlage Uredbe št. 207/2009, v skladu s katero bi lahko razveljavitev, čeprav je bila nasprotna tožba vložena pred potekom petletnega obdobja neuporabe, učinkovala za obdobje, v katerem pogoji za ugotovitev razloga za to razveljavitev iz člena 51(1)(a) te uredbe še niso bili izpolnjeni.

44 Zato iz učinkov razveljavitve, kot so določeni v členu 55(1) Uredbe št. 207/2009, izhaja, da je treba to, ali je nepretrgano petletno obdobje neuporabe znamke, ki je ena od okoliščin, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti razveljavitev iz člena 51(1) te uredbe, končano, preučiti na datum vložitve nasprotne tožbe. Zahteva se lahko sprejme le, če je bila ta okoliščina ugotovljena na tak datum.

45 Poleg tega ni mogoče sprejeti trditve, da je treba upoštevati datum zadnje obravnave na pritožbeni stopnji pri presoji, ali je neprekinjeno petletno obdobje neuporabe iz člena 51(1)(a) Uredbe št. 207/2009 poteklo, ker naj bi ta izbira ustrezala cilju varstva znamk le, če se dejansko uporabljajo, in cilju varstva učinkovitosti postopkov.

46 S sprejetjem merila, ki bi odstopalo od merila, ki izhaja iz upoštevnih določb te uredbe, bi se namreč s takim razlogovanjem lahko posegalo v cilj zakonodajalca Unije, ki je v skladu z uvodno izjavo 3 in členom 1 Uredbe št. 207/2009 zagotoviti enotnost znamke Unije.

47 Taka enotnost bi bila torej lahko omajana, če bi se lahko obseg varstva znamke, ki ga ima njen imetnik na podlagi prava Unije, v okviru nasprotnih tožb za razveljavitev razlikoval glede na postopkovna pravila držav članic, v katerih so vložene te tožbe.

48 Natančneje, kot poudarjata italijanska vlada in Evropska komisija v svojih stališčih, utemeljenost nasprotne tožbe za razveljavitev zaradi petletne neuporabe znamke Unije ne more biti odvisna od trajanja nacionalnega postopka.

49 V delu, v katerem se postavljena vprašanja nanašajo tudi na razlago Uredbe 2017/1001, je treba opozoriti, kot je razvidno iz točke 44 te sodbe, da je treba to, ali je neprekinjeno obdobje petih let neuporabe znamke Unije poteklo, ugotoviti na datum vložitve nasprotne tožbe v okviru postopka zaradi kršitve. Ker pa je bila v postopku v glavni stvari nasprotna tožba vložena na datum, ko se je Uredba št. 207/2009 še uporabljala, je treba na postavljena vprašanja odgovoriti le glede na to uredbo.

50 Glede na navedeno je treba na postavljeni vprašanji odgovoriti, da je treba člen 51(1)(a) Uredbe št. 207/2009 razlagati tako, da je v primeru nasprotne tožbe za razveljavitev pravic iz znamke Unije datum, ki ga je treba upoštevati za ugotovitev, ali je neprekinjeno obdobje petih let iz te določbe poteklo, datum vložitve te tožbe.

Stroški

51 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

Člen 51(1)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o [blagovni znamki Evropske unije] je treba razlagati tako, da je v primeru nasprotne tožbe za razveljavitev pravic iz znamke Evropske unije datum, ki ga je treba upoštevati za ugotovitev, ali je neprekinjeno obdobje petih let iz te določbe poteklo, datum vložitve te tožbe.

Podpisi